

denne Kreditforening skulde omfatte, saa er det jo noget, som er ganske naturligt, at der kan søges Kreditforeninger oprettede for en særlig Kreds af Ejendomme. Det er ogsaa indrømmet af en æret tidligere Taler, og det er ogsaa noget, vi kende fra andre Kreditforeninger. Grænsen der er naturligvis som den Slags Grænser noget, hvorom man altid kan tale, men jeg finder den i øvrigt ikke sat saa naturligt i Lovforslaget, saaledes som dette er forelagt, og som det tidligere er vedtaget i Landstinget. Sagen er jo nemlig den, at der her er Tale om — og det er Hovedpunktet i Loven — at en Del af Ublaanene ikke skal amortiseres, og da er det ganske naturligt, at man holder sig netop til saadanne Ejendomme som dem, der her er Tale om, idet man nemlig kan sige om dem, at de i det hele ikke ville være underkastede saa store Svingninger i Prisene, som kunne finde Sted for andre Ejendommers Bedkommende, og som det i alt Fald ganske sikkert er Tilfældet for Købstadejendomme og for Huse, som ikke have noget stort Jordbilligende. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, at Grænsen er sat saa unaturligt. Naar nu Spørgsmaalet lægges derhen, at den her foreslaaede Kreditforening vil blive en Konkurrence for de bestaaende Kreditforeninger, saa kan jeg jo ikke nægte, at jeg nok i det hele har faaet det Indtryk af de Foredrag, jeg har hørt her i Dag, at der bag ved dem, i alt væsentligt, ligger dette, at man ikke ønsker en saadan Konkurrence, og at man mener, at en saadan Konkurrence vilde være uheldig. Naar man imidlertid paa den anden Side, som sket er, kritiserer disse Bestemmelser som mere eller mindre uheldige eller som mere eller mindre unyttige, saa skønner jeg dog ikke, at denne Konkurrence i og for sig kan være farlig eller vil kunne virke uheldbringende for de bestaaende Kreditforeninger. Jeg har ganske vist der en noget anden Anskuelse, men de ærede Taleres Argument forekommer mig væsentlig at bortfalde derved, at der i § 3 er givet de andre Kreditforeninger Beslighed til at faa de samme Begunstigelser, de samme Bestemmelser indførte i deres Statutter, og derved ere de altsaa satte i Stand til fuldt ud at kunne konkurrere med den ny Forening. Naar det saa siges, at man jo lige saa godt kunde blive staaende ved — dertil tror jeg, at de ærede Talere, navnlig det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) konkluderede — at give den Bestemmelse, som findes i § 3 eller saa omtrent, maasse med nogle Modifikationer, saa tror jeg, at dertil er at bemærke, at det ligger ganske naturligt for at

se paa dette Spørgsmaal saaledes, at den Side, der har rejst det, ogsaa faar Lov til i Overensstemmelse med, hvad der ellers her til Lands er sket paa dette Omraade, at indrette sig en Kreditforening saaledes, som den mener det hensigtsmæssigst kan ske uden at træde andres berettigede Interesser for nær, og naar det kan ske med de Garantier, som Staten fordrer over for dette Spørgsmaal. Men dertil kommer, som det for øvrigt er bemærket, at den virkelig paa forskellige Omraader søges oprettet med en noget forandret Administrationsindretning, andre Afdragsforhold, andre Bestemmelser med Hensyn til Reserverfonden, altsaa paa ngt Grundlag, saa at der nok kan være Anledning til, at der her oprettes en helt ny Forening, som kan forsøge sig med de her givne Bestemmelser. Skulde det vise sig, at det er uheldigt, og at der ingen Tilgang bliver dertil, ja, saa bliver det, som det er bemærket, jo heller ikke til Glæde for de gamle Foreninger. Hertil kan jeg i det væsentlige indskrænke mig og skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Jagt: Da jeg i det væsentlige kan henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler har ytret, og ikke finder Anledning til at repetere, hvad der allerede er udtalt i Landstinget om denne Sag, skal jeg indskrænke mig til et Par Bemærkninger om det Hovedargument, som fra de tre første Talere blev fremsat mod det foreliggende Lovforslag, nemlig at der ikke er nogen virkelig Trang til en saadan Kreditforening. At der er en saadan Trang til Stede, ligger jo allerede i, at de Mænd, der have rejst Bevægelsen, og som alle tør ventes at være interesserede i Foreningens Oprettelse, ikke vilde have gjort det, naar der ikke var Trang dertil, og dersom deres Anskuelse i saa Henseende ikke finder saa almindelig Tilslutning, at der kan blive rejst Medlemmer med saadanne Laanebeløb, som Loven fordrer, vil Loven jo ikke saa nogen praktisk Betydning. Jeg finder det ganske naturligt, at en saadan Trang kan være til Stede, og den ligger fornemlig i Solidariteten af Ansvar, som Kreditforeningens Medlemmer i Almindelighed have; thi det er givet, at Landejendomme — her kan jeg nok i videre Forstand bruge Udtrykket større Landejendomme — hvis Bestidde eller Brugere ere henviste udelukkende til Udbyttet af dem, kunne ved Begivenhedernes Gang og kommende Tidens Udvikling blive anderledes stillede end ganske smaa Landejendomme, hvis Brugere tilbørlig kunne søge Ernæring